ఓం శ్రీ సాయిరామ్

ప్రశాంతి సందేశ్ కి స్వాగతం.

పోడ్‌కాస్ట్ 242

ఆధ్యాత్మికతలో అడ్డంకులు - చివరి భాగం (

ఈ విషయం మీద సారాంశమును Prof.Anil Kumar గారు రచించిన "Sai Chology" అనే పుస్తకము నుండి పేజీలు 282 నుండి 289 వరకు గ్రహించబడినది.)

****

అహం అనే ఆధ్యాత్మికతకు అడ్డంకి మరణాన్ని ఎలా నిర్వచించాలి? నిజానికి, మరణం అనేది అహం యొక్క మరణం తప్ప మరొకటి కాదు. మనం దీనిని సాధారణ అర్ధంలో మరణం అని పిలుస్తాము. ఎందుకంటే ఇది "నేను" అని పిలువబడేది, నేను అది, నేను ఇది. మనిషి అహంకారంగా మరణిస్తాడు, జీవితానికి సంబంధించి ఎప్పుడూ కాదు. అహంకారానికి సంబంధించి మాత్రమే మరణం ఉంది. అహంకారం లేకపోవడమే అమరణం మరియు అమరత్వం. మరణం అంటే అహం యొక్క మరణం.

అప్పుడు మనం మరణాన్ని స్వాగతించాలి మరియు అహకారాన్ని కోల్పోవటానికి భయపడకూడదు. ఇకడ, మరణం అనేది జీవితపు దుస్తులు అని శిలువపై ఉన్నపుడు ఏసుక్రీస్తు ప్రకటించిన మాటలను బాబా వారు ఉటంకించారు.

మనం దుస్తులను మార్చుకున్నప్పుడు ఏడ్వము. అదే విధముగా మరణంలో ఆత్మ ఒక జీవిత దుస్తులను విడిచి వేరే వస్త్రాన్ని ధరిస్తుంది. మరణం అనేది ఒక వేడుక మరియు ఒక పండుగ, ఎందుకంటే అహంకారం అధ్యాత్మికతకు ఒక పెద్ద అవరోధం. వాస్తవానికి మనం అహంకారానికి సంబంధించి మరణాన్ని ఆహ్వానించాలి.

బాబా వారు ఎప్పుడూ ఇలా చెబుతారు. నీవు సత్యానివి. సత్యానికి అంతం లేదు. సత్యానికి ఆరంభం లేదు. "సత్యం శాశ్వతమైనది. నీవు సత్యంలో భాగం. సత్యం, జ్ఞానం అనంతం బ్రహ్మ" !

నీవే సత్యం, నీవే అనంతం, నీవే వివేకం. వివేకం మరణ రహితమైనది. అనంతం మరణ రహితం. సత్యం మరణ రహితం. నీవే సత్యానివి. నీవు మరణ రహితుడవు. అందుకే పవిత్ర బైబిలు ఇలా చెబుతోంది. నీవు సత్యాన్ని తెలుసుకుంటే, అహం యొక్క మరణం ద్వారా నీవు విముక్తి పొందుతావు.

అసతోమా సద్గమయా, అసత్యము నుండి సత్యము వరకు సత్యం అనేది అహంకారానికి మరణ దండం. సత్యం శాశ్వతమైనది మరియు అమరమైనది. కాబట్టి ఒక సారి మీరు సత్యంలో భాగమైతే, మరణం అనే ప్రశ్న ఉండదు. అందువల్ల భగవంతుని అనుభవించడానికి అహం వీలైనంత త్వరగా చనిపోయేలా చూడాలి. కాబట్టి జ్ఞానోదయానికి మూడవ అడ్డంకి అహం (మొదటి రెండు గతం వారం అధ్యాత్మికతకు అడ్డంకులు, మొదటి భాగంలో చర్చించిన విధంగా జ్ఞానం మరియు దేవుని భయం)

తమసోమా జ్యోతిర్గమయా – ఇక్కడ వివేకము యొక్క వెలుగు ఉంది. తమస్ అంటే చీకటి. జ్యోతి అంటే వెలుగు. వెలుగు చీకటిని పారద్రోలుతుంది. చీకటి అంటే మరణం. వెలుగు సత్యం, ఆనందం, శాంతి. వెలుగు శాశ్వతమైనది.

మనం జన్మ రహితులము. మరణం రహితులం మరియు శాశ్వతమైనవాళ్ళము. మనమే సత్యం. మనం పుట్టిన రోజులను జరుపుకుంటాము, మనం సామాజిక వేడుకగా జరపాలని కోరుకుంటాము. "ఈ Happy Birthday" కొంత కాలం ఆనందించాము. కానీ నిజానికి మనం ఎప్పుడూ జన్మించలేదు. కేవలం శరీరం మాత్రమే కనిపించింది. అంతే ! ఈ శరీరం ఉనికిలో ఉండటానికి ముందే మనం ఉనికిలో ఉన్నాము".

బాబా వారు ప్రతీ చోట ఉండే విద్వత్తును ఉదాహరణగా చెప్తారు. విద్యుత్ దీపంలో ఉన్నప్పుడూ వెలుగును ఇస్తుంది. బల్బ్ ను తొలగించినప్పుడు కూడా, విద్యుత్తు ఉంది. ఎప్పుడూ ఉంటుంది. బల్బుతో లేదా బల్బు లేకుండా విద్యుత్తు ప్రవహిస్తుంది. అదే విధంగా, మనం దైవిక మరియు విశ్వశక్తి – శాశ్వతమైన సత్యం. బల్బు శరీరం, అంతే.

ఎవరో స్వామి అడిగారు. మరణం తర్వాత ఏమి జరుగుతుంది? అని ఏమీ జరుగదు అని బాబా వారు బదులు ఇచ్చారు. మరణం తర్వాత ఏమీ జరుగదు. అసలు పుట్టుకే లేదు. విద్యుత్తు ఎలా ఉంటుందో, అలాగే శక్తి కూడ ఉంటుంది. శక్తి ప్రతి చోట ఉంటుంది. కానీ అది వివిధ రూపాలుగా రూపాంతరం చెందుతుంది. కొన్ని సార్లు శక్తి పదార్ధంగా మారుతుంది. భౌతిక శాస్త్రం యొక్క తాజా క్వాంటమ్ సిద్ధాంతం పదార్ధం లేదని పేర్కొంది. నిజానికి, ప్రతీదీ శక్తి. కానీ ఆచరణలో, మానవ జాతి ఉపయోగం కోసం వివిధం రకాల శక్తులు ఉన్నాయి. ఉనికిలో ఉన్నది ఏకైక విశ్వశక్తి, దైవిక శక్తి. సత్ అంటే సత్యం మరియు దాని అర్ధం ఉనికి కూడ. కాబట్టి మనం ఎప్పుడూ ఉనికిలో ఉన్నాము. మనం ఎప్పుడూ అగుపడలేదు లేదా అదృశ్యం కాలేదు. దేవుణ్ణి వెతకడం అనేది అధ్యాత్మికతకు అద్దంకి. నాల్గవ అవరోధం. భగవంతుని వెతుక్కుంటూ ఉండే ధోరణి కొంతమంది స్వామి వద్దకు వచ్చిన తరువాత నేను భగవంతుని కనుగొన్నాను అని చెబుతారు. మరి కొందరు నేను దేవుణ్ణి వెతుకుతున్నాను అని చెబుతారు. రెండూ తప్పే. భగవంతుడు మనకు ఇచ్చిన గొప్ప బహుమతి జ్ఞానం యొక్క బహుమతి, వేదాంతం నుండి వచ్చిన ఆచరణాత్మక భారతీయ అధ్యాత్మిక జ్ఞానం. దీనికి కారణం భగవాన్ మాత్రమే. భగవాన్ చేసే పనులన్నీ అంతిమంగా మనకు ప్రయోజనం చేకూర్చడానికి మాత్రమే.

పిల్లవాడు తినడానికి నిరాకరించినపుడు, తల్లి కథ తర్వాత కథ చెప్పడం, ఆ పిల్లవాడు నెమ్మదిగా భోజనం పూర్తి చేసేలా చేస్తుంది. తల్లి చాలా అలసిపోయినప్పటికీ పాటలు పాడుతూ, కథలు చెబుతూనే ఉంటుంది. అయితే, పిల్లవాడిని తినేలా చేసేది ప్రేమ మాత్రమే. కాబట్టి స్వామి మనకు ఇంటర్వ్యూ లు, ఉంగరాలు, గడియారాలు, లాకెట్ లు, స్వీట్లు, దర్శనం మరియు సంభాషణ ఇచ్చేవన్నీ పిల్లలందరూ అధ్యాత్మిక ఆహారాన్ని తినేలా చేసే కథలు.

భగవంతుడి ఆహారం ఆధ్యాత్మికత. కానీ మనకు ఆధ్యాత్మికత అవసరం లేదు. కుటుంబం, వృత్తి మరియు ఆరోగ్యానికి సంబంధించిన మన ప్రాపంచిక విషయాలను పరిష్కారించుకోవాలని, మనం కోరుకుంటాము. అందుకే పుట్టపర్తికి వస్తాము. ఇదంతా చాలా తెలివి తక్కువ తనం. మనం ఎంత అహంభావం ఉంటామో, అంతకంటే ఎక్కువగా ఆయనతో ఆడుకోవడానికి మనం తోలు బొమ్మలుగా మారుతాము. మనం ఎంత మూర్ఖంగా ఉంటామో, ఆయన మనలను అంతకంటే ఎక్కువ మూర్ఖులుగా చేస్తారు. ఎందుకు ? తద్వారా మనం ఈ మూర్ఖత్వం, ఆయన ఆట నుండి బయటకు వచ్చే వరకు.

బాబా వారు చాలా జాగ్రత్తగా కార్యక్రమాలు, ఉపన్యాసాలు, మరియు సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను కూడా ఏర్పాటు చేస్తారు. దైవిక తల్లి ఎంతో దయ గలది. తద్వారా మనం అధ్యాత్మిక ఆహారం యొక్క చిన్న ముద్దను తినవచ్చు.

నేను భగవంతుడిని తెలుసుకోవాలానుకుంటున్నాను అని మనం చెబితే బాబా వారు ఇలా చెబుతారు. మీరు డబ్బు కావాలి అని చెబితే, మీరు దాని కోసం పని చేయడం ద్వారా దానిని పొందవచ్చు. మీరు ఒక పదవిని కోరుకుంటే, దాని కోసం కష్టపడడం ద్వారా దానిని పొందవచ్చు. మీరు ప్రభావశీలులు కావాలనుకుంటే, అవును, మీరు కావచ్చు. మీరు ఈ ప్రపంచంలో దేనికైనా కోరుకోవచ్చు. కానీ మీరు కోరిక లేకుండా భగవంతుడిని పొందుతారు. ఇది నిజంగా ఒక విరుద్ధమైన పరిస్థితి మనం కోరుకూడదు.

కోరిక అనే పదాన్ని చేసుకుందాం. ఒకరు డబ్బులేదా పదవిని కోరుకుంటారు. ఎందుకంటే అది వారి దగ్గర లేదు. నిర్లక్ష్యం కారణంగా ఒకరు ప్రభావాన్ని కోరుకోవచ్చు. మరియు అహం ప్రభావితమవుతుంది. అందువల్ల ఒకరు ప్రభావశీలూరు కావాలని కోరుకుంటారు. కాబట్టి ఒకరు లేని దానిని కోరుకుంటారు. కానీ భగవంతుడు ఇప్పటికే మనలో ఉన్నాడు. కాబట్టి మనం ఆయనని కోరుకోలేము. మనం తినడం, మాట్లాడటం, నడవడం మరియు జీవితంలో అన్నీ కార్యకలాపాలు చేయడం అనేది, భగవంతుడి వల్లనే. మనం బ్రతికే ఉన్నాము. ఆ జీవితమే భగవంతుడు. అలాంటప్పుడు, మనం దేవుణ్ణి ఎందుకు కోరుకుంటున్నామో మతం అనేది అధ్యాత్మికతకు అడ్డంకి. అధ్యాత్మికతకు తదుపరి అవరోధం మతం. ఏ మతం గురించి మాట్లాడని బాబా వారి పాదముల వద్ద సమావేశమయ్యాము. బాబా వారిని మనం ఏ మతంలో వర్గీకరిస్తాము? వారికి మతం లేదు ఆయన ఏ మతం గురించి మాట్లాడరు. ఎందుకు ఇలా ఉంది? ప్రతి మతం మనకు భగవంతుడిని చేరుకునే మార్గాన్ని చెబుతుంది. క్రైస్తవులు క్రీస్తు లక్ష్యం, క్రైస్తవ్యమే మార్గం అని అన్నారు. ముస్లిం లు అల్లాయే లక్ష్యం. ఇస్లామే మార్గం అని అన్నారు. బౌద్ధులు బుద్ధుడు లక్ష్యం బౌద్ధ మతమే మార్గం అన్నారు.

కాబట్టి ప్రతి మతం రెండు విషయాల గురించి మాట్లాడుతుంది. లక్ష్యం మరియు మార్గం. ఈ రెండూ హాస్యాస్పదమైన సమస్యలు. ఎందుకంటే దేవుడు ఒక లక్ష్యం కాదు. మనం ఒక హోటల్ ని సందర్శించాలని యోచిస్తున్నప్పుడు, దానిని చేరుకోవడానికి మెట్లు ఎక్కి రావలసిరావచ్చు. లక్ష్యం హోటల్ మరియు మార్గం స్పష్టంగా ఉంటుంది. సమయం ఇంకా రాలేదు. కాబట్టి లక్ష్యం మరియు ఒక మార్గం ఉన్నప్పుడూ, రెండు పాయింట్లు ఉంటాయి. ఒకటి సమయం, మరొకటి దూరం.

అది ఇక్కడ లేదా అక్కడ ఉన్నా, ప్రతి లక్ష్యానికి సమయం మరియు దూరం ఉంటుంది. భగవంతుడు నాలో ఉన్నప్పుడూ, నేను భగవంతుడిని అయినప్పుడు, దూరం ఎంత ? దూరం అనే ప్రశ్న అసలు లేదు. ఎంత సమయం పడుతుంది ? మన పేరు లేదా గుర్తింపు తెలుసుకోవడానికి ఏదైనా సమయం పడుతుందా ? ఇది కూడ ఏ దూరం తీసుకోదు. అదే విధంగా మనం దేవుడైనప్పుడు, మనం ఎంత దూరం వెళ్లాల్సిన అవసరం లేదు. తెలుసుకోవడానికి కూడ సమయం అవసరం లేదు. లక్ష్యాన్ని చేరుకోవడానికి మార్గం లేదు. ఎందుకంటే సమయం మరియు దూరం లేవు. అవి పూర్తిగా అసంబద్ధమైనవి. మనం భగవంతుడు, కాబట్టి భగవంతుడు మన లక్ష్యం కాదు.

బాబా వారు ప్రశాంతి నిలయంలో ఏమి చేస్తారు ? బుద్ధ పౌర్ణమిను జరుపుకోవడానికి ప్రప్రఞ్చమ్ నలుమూలల నుండి భౌద్ధులు వస్తారు. క్రైస్తవులు యేసుక్రీస్తు జన్మను జరుపుకోవడానికి వస్తారు. హిందువులు కృష్ణాష్టమి, శ్రీరామ నవమి జరుపుకుంటారు. ఇక్కడ మనం అన్నీ రూపాల్లో ఒకే విధమైన దైవత్వాన్ని రుచి చూస్తాము.

ఒక సరళమైన ఉదాహరణ. సముద్రపు నీరు ఉప్పగా ఉందని తెలుసుకోవాలంటే మనం సముద్రంలోకి వెళ్లవలసిన అవసరం లేదు. సముద్రపు రుచి తెలుసుకోవాలంటే, మనం సముద్రంలోని ఏ నిర్దిష్టమైన ప్రదేశానికి వెళ్లవలసిన అవసరం లేదు. దానిని ఎక్కడైనా రుచి చూడవచ్చు. కాబట్టి క్రిస్మస్, బుద్ధ పూర్ణమి , జన్మాష్టమి, శ్రీరామ నవమి, గణేశ్ చతుర్ధి, శివరాత్రి, ఇవన్నీ సత్యసాయిబాబా వారి యొక్క దైవత్వం యొక్క సముద్రంలో ఉన్న విభిన్న ప్రదేశాలు. ఆయన మహా సముద్రం. ఆయన దివ్యత్వాన్ని రుచి చూడటానికి ఇది మనకు ప్రత్యేక సందర్భాలు.

తదుపరి సెషన్ లో మరింత అధ్యాత్మికంగా జ్ఞానోదయం కలిగించే ఆలోచనలు మరియు వాస్తవాలు ఉంటాయి.

OM JAI SRI SAI RAM .